

nistration; et bureaukrati, der betyder, at hjemmehjælperne bruger mindre tid på de ældre og mere tid på at udfylde ligegyldige kvalitets-skemaer? Drop skemahysteriet, vis tillid til den enkelte, til lederen og til arbejdspladsen.

Når vi nu er ved den offentlige sektor, synes jeg at det er umuligt at komme uden om konflikten. Der er i dag cirka 2.700 ledige sygeplejerskestillinger. Hvis ikke vi giver plads til at hæve lønnen, og hvis ikke vi viser dem tillid, søger endnu flere selvfølgelig væk, ligesom vi får problemer med at tiltrække nye til faget. Vi står over for et massivt belønnings- og påskønnelsesproblem, men der findes heldigvis en løsning. Hvis ikke vi vil give mere, hvad så med at tage noget mindre fra dem?

Kl. 17:22

Jeg anerkender, at det er svært bare at sætte lønnen op – men hvad så med at lade dem beholde noget mere af den løn, de får? Hvad med at straffe deres indsats lidt mindre, hvad med at fjerne noget af skatten på arbejde? Hvis vi ikke vil det, hvem skal så udfylde de ledige job? Ja, så bliver det vel filippinske sygeplejersker, hvis V og K kan mande sig op til at skabe en ordentlig greencardordning. Som en specialsygeplejerske skrev til mig, kan hun jo være ligeglad med det offentlige sundhedsvæsens fremtid, for hun skal nok få et job i det private.

Men kan det virkelig passe, at vi skal lade de gode hoveder smutte ud af døren til det offentlige sundhedsvæsen uden at gøre noget for at holde på dem og uden at være sikker på at kunne finde erstatning for dem? Er det o.k. at devalueere det offentlige system på den måde?

Ny Alliance ønsker, at der omgående bliver grebet ind i konflikten af hensyn til de patienter, som ligger og venter og ikke får den behandling i tide, som de har behov for. Vi ønsker, at der nedsættes en løn- og overenskomstkommission – ikke for at diktere lønninger, men for at diskutere lønninger; ikke for at blande os i overenskomstforhandlingerne, men for at lette overenskomstforhandlingerne. Det vil sige for at synliggøre, hvor det er, problemerne ligger.

Ny Alliance ønsker de reformer, som det borgerlige flertal tilsyneladende har mere end svært ved at tale om, endsige gennemføre. Der henvises til flertallet, og at man skal have 90 mandater osv. Ja, men kunne vi dog ikke få debatten.

Jeg tænker selvfølgelig her først og fremmest på regeringens berøringsangst over for en skattereform. Nu er den så placeret i en skattekommission, og så må vi se, hvad der kommer ud af

det. Vi håber det bedste. Vi vil i hvert fald være konstruktive og bidrage efter bedste evne. Men der burde være masser af folketingsmedlemmer fra Venstre og De Konservative med bankende varme hjerter for en lavere marginalbeskatning. De burde være ude i medierne hver eneste dag og forberede en politisk dagsorden i offentligheden om behovet for at fjerne top- og mellemskat, for det er så påtrængende nødvendigt. De burde være i fuld gang med den værdikamp, som statsministeren påstår var nødvendig for at flytte dansk politik. Hvorfor er man så tilbageholdende med at slå et slag for det rigtige synspunkt i offentligheden? Hvorfor skal det pareres i en kommission, så vi andre ikke må tale om det imens? Er det, fordi vi bare har besluttet os for, at det er sådan, når det er blevet sagt fra højeste sted? Jeg ved det ikke, men jeg synes, det er påfaldende, at mens Skattekommissionen forbereder det indlysende rigtige, og mens alle regnestykker peger i en og samme retning – nemlig mod en lavere skat på den sidst tjente krone som den eneste vej til at løse de grundlæggende strukturelle problemer i dansk økonomi – så holder alle i Venstre og Konservative radiotavshed.

Jeg mener, det er en utrolig dum strategi, hvis man har en ambition om at få en bare nogenlunde velfungerende skattereform vedtaget næste år.

Uden at tage livtag med den misundelsespolitik og misundelsesretorik, som har sikret os verdens højeste marginalbeskatning og givet fire ud af ti lønmodtagere en topskat, og uden et opgør i fuld offentlighed med den sygdom, der hedder misundelse, bliver der ikke gennemført nogen reel sænkning af marginals-katten i Danmark.

Jeg ved, hvor ansvaret for, at vi ikke får den debat, ligger. Det ligger altså på skuldrene af Venstre og Konservative, som ikke har modet til at sige tingene ligeud og ikke har kræfterne til at gå imod en hel generations socialdemokratisk tankegods – Venstre og Konservative, som på forhånd opgav at gøre en borgerlig-liberal vision til virkelighed.

Når denne regerings leder, som jeg faktisk har meget, meget stor respekt for, engang går af, kunne jeg godt være bange for, at folk vil spørge sig selv, om statsministeren blot var kustode i et socialdemokratisk museum. I sine sidste år som statsminister kunne han jo i stedet vælge at vise lederskab på det her område. For der er mange